

Desvirtuació de l'adagi

Hi pot haver-hi qui vulgui jutjar el temperament català de fresc i francament a els catalans, una aclaració d'aital faisó o naturalesa ben poc ens immuta, el que resulta precisament d'aquesta sàtira que amb tota intenció és aplicada per a ferir-nos amb l'agudesca de la seva premeditada insidiosa, fa tornar-nos veritablement—i sempre segons el jutí d'altri—molt més frescs encara.

Perquè allò d'«el català de les pedres en fa pa», el satírio o insidiós, diu: avui, malauradament ha fallat en tota l'extensió de la paraula. Completament d'acord si es vol prendre l'adagi al peu de la lletra, més posar en evidència la seva immensa compenetració a les coses que sols a nosaltres ens atangen, deixa entrelluir el que molt bé podríem dir-ne llerat emprat per ell amb les nostres farines i creient o quant menys pensant que el pa dels catalans, els catalans l'elaboraven amb la seva per a ell codiciada primícia, ara ens veuríem naturalment privats del gaudi i prestigi encoratjador que d'uns anys ençà ha anat adquirint el «solar» de Catalunya.

Que la nostra terra és pròdiga, certament és una veritat, i que la seva fertilitat agombla totes les collites, ha estat sobradament provat, però, la seva prodigalitat, no és com equivocadament alguns es creuen deguda al clima, a la seva situació geogràfica ni tampoc a la caudalositat de la seva hidrografia; la nostra terra és rica per temperament, iniciativa i ferma voluntat en el triomf.

Catalunya, celta, goda i visigoda, romana i morisca, sarraïna i comtat, és la font d'aquest caudal que emana continuadament gent creadora per excel·lència i prou forta per a suportar el jou de segle en segle i veure passar davant els seus ulls humitejats pel dolor del seu cor, el sequeig i la tirania. I per això es voldria que el català, no bastis amb les pedres de la intel·ligència el gran edifici del saber, ja que amb la seva indústria, agricultura, arts i lletres, va refermant més encara l'adagi i avui el món sencer ja reconeix la voluntat d'una raça.

TEMES D'AGRICULTURA

Vida camperola

Prosseguint la tasca empresa en bé del ressorgiment de la nostra agricultura, avui, parlarem sobre la importància de la vida camperola.

Molts pagesos s'avergonyeixen de treballar al camp. No recorden que centúries enrera eren lloats. Els aristòcrates i generals romans, com el capitost Cató, agafaven en les hores de lleure, l'arada per l'espasa. Vida noble, la del llaurador! Agricultors d'alcúrnica, coronaren de glòria excelsa llur pàtria, adés amb la metgia, adés amb les lletres, gravaren en la Història, la brillant ona de la fama heroica.

En el segle passat, encara, es veien pagesos joves, orgullosos d'ésser-ho que cultivaven la terra amb entranyable amor i enlairador afecte; avui, hom no hi veu

més que uns quants vellets, àdhuc, a les contrades excel·lents. Ni al Priorat, ni a la Segarra, ni al Penedès, no hi ha jovent. Pagesia decrepita que recorda en erta llangor, els esplendorosos temps juvenívols, quan hom no patia el daler estrambòtic d'anar a viure a les ciutats elegants. Els joves no volen fer de pagès; marxen a les grans poblacions. Els plau l'estrèpit de la maquinària, els grinyols dels tramvies i dels automòbils enxarolats, no pas el bruit tènue del poble sense bullicis cosmopolites, quiet i allunyat de les garrides llestes.

Famílies pageses de preclara descendència, a punt de desaparèixer, tan abundoses en el segle XVII. Els fills no han volgut, com feren els pares, cuidar les terres, han preferit estudiar per a metge,

NOTES del Consell Municipal

Procedent de les aportacions dels afiliats a les Organitzacions Sindicals de la nostra població, s'han recaptat les següents quantitats:

	Pessetes
Sindicat de Professions i Oficis	
Diversos U. G. T., setmana 13 ^a	1.225'—
Sindicat Unic d'Oficis Varis	
C. N. T., setmana 13 ^a	369'—
Total recaptat	1.594'—

Amb càrrec a dit import, han estat satisfetes les quantitats que a continuació es detallen:

Despeses sosteniment refugiats	1.202'10
Atencions Assistència Social	180'—
Retribució Auxiliars Mestres	200'—
Total despeses	1.582'10

RESUM

Ingressos	1.594'— ptes.
Despeses	1.582'10 ptes.
Diferència	11'90 ptes.

Expontaniament s'ha presentat aquest matí un donatiu del veí Vicenç Sampere Pujol, Consistent en mitja dotzena de pantalonets i mitja dotzena de camisetes noves de criatura, un pot de llet condensada, 200 grams de xocolata, una pastilla de sabó i un quilo de sal, destinat al poble de Madrid, el qual serà inclòs a l'expedició de queviures que surt directament del nostre poble demà al matí.

Bell gest que regreciem i que fem públic per a satisfacció de l'interessat.

advocat o comerciant, rarament, ni d'agrònom han volgut saber res. Els de més baixa condició social, els quals també senten antipatia per les coses del camp, seran paletes o metal·lúrgics. Els uns han engroixit el nombre de parats forçosos, els altres la xifra de deixebles de les universitats. Si el *chômage* és una inquietud, l'atapeïment d'estudiants acadèmics ha de constituir tard o aviat per a nosaltres també una pertorbació. A França això succeïa ja a l'any 1900; molts homes de carrera sense col·locació i poca gent agrícola.

Pensem apenats, que l'agricultura

tindrà ben pocs que la cuidaran. No encertem a indagar l'enuig esbataurat que tothom sent pel camp. Creuen més honorós el bufet d'un advocat o el despatx d'un arquitecte, que l'aixada del camperol. Crueltat. Si aquells esforçats vells es creuessin de braços, llavors reconeixerien tots, la importància del pagès. Com podrien lluir bonics vestits i llampants calçats? Els sastres no podrien confeccionar vestits, ni els sabaters els parells de sabates; ens mancaria matèria prima, perquè no tindrien qui cuidés del bestiar ni dels arbres; les hortes magnífiques del Llobregat, les planes de València i arreu on hi ha bona agricultura, es convertiria en un dilatat guaret, enverdit d'herbotes. Els marmanys de mercats no podrien vendre ni fruites. *L'agricultura és aliment*, ens digué Osvinsky, savi botànic rus. Sense el pagès qui manté l'ofici, de què ens haurien de servir els homes de carreta i els artesans? Ben alt el cap, infatigable treballador, ens dones el pa, algun dia et comprendran, i seràs honorat.

Fem que al camp hi retorni a néixer l'alegria, que s'hi vegi joventut. L'escalp de la pàtria és la flama amorosa, morir on s'ha nascut és fidelitat al patriotisme dels avis. Si tots penséssim en altres terres estranyes, com es farien grans els pobles. Els pobles creixen quan s'estimen, ara no, indiferència i feredat, els nostres ulls s'inclinen a Barcelona, a Terrassa, a Sabadell... ciutats aparentment riques.

Pagès, no avorreixis casa teua. No vull, però, si ets pobre, que et vegis, treballant la terra, privat de viure dignament i mai no puguis veure't sota el benestar dels consemblants obrers de les envitricollades ciutats modernes. La terra enyora amb batecs esbarrellats el retorn del pagès.

Hem de preocupar-nos vivament per tal que la generació que creix no quedi sense pagesos, que reviscoli entusiasme deixondit i encoratjador.

A. R.

Atenció!

al carrer Major, 96, primer pis, cada divendres i dissabtes es faran massatges facials, manuals i amb aparells elèctrics de raig ultra violeta; també es farà manicura.

CONSELL MUNICIPAL de Castellar del Vallès

Fa temps que ve notant-se que les monedes de plata i els bitllets de petit import escassegen, fins a l'extrem que els Consells d'Empreses Industrials de la nostra població, es troben quasi impossibilitats de poder fer la distribució del setmanal, puix en els Bancs on tenen llurs comptes corrents, no els donen altra moneda que bitllets des de 25 pessetes.

Aquesta Corporació, davant els inconvenients que representa per a tothom no disposar de moneda pels canvis, ha pres l'acord d'emetre una sèrie de papers-moneda d'una pesseta, que dintre pocs dies es posarà en circulació, essent obligatòria la seva acceptació dintre el nostre terme municipal.

No es tracta de cap especulació fiduciària la que indueix al Consell l'emissió esmentada, ni tampoc constituir un fons per a determinada finalitat. El Consell posarà en circulació solament l'import que calgui per tal de solucionar el problema que s'ha exposat i guardarà íntegrament com a fons de reserva el mateix valor en bitllets del Banc d'Espanya. Altra cosa no podria fer-se sense una autorització expressa del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Es molt convenient que tothom tingui coneixement exacte de quina és la causa de l'emissió de la moneda local referida, puix si té present ço exposat, comprendrà més l'obligació que tenim d'acceptar-la; altrament el Consell es veurà en la necessitat d'aplicar les sancions a què es faci mereixedor.

En el proper número d'aquest setmanari, es faran públiques les característiques dels papers-moneda esmentats, per a general coneixement.

Castellar del Vallès, 1 d'abril del 1937.

El President del C. M.,

V. ROCA

Màximes i pensaments d'autors cèlebres

De **Goldsmith**. — La felicitat de nostra vida depèn, generalment, de nosaltres mateixos.

De **Selgas**. — Als tres anys estimem la nostra mare: als sis, nostre pare; als deu, els dies de festa; als vint, la promesa; als vint-i-cinc, nostra esposa; als quaranta, nostres fills, i als seixanta, nosaltres mateixos.

De **Shakespeare**. — Tots els homes emmudeixen quan parla la beutat femenina.

De **Balzac**. — El ridícul és un gros escull. L'axioma del matrimoni ha d'ésser «sigueu feliços al menys en públic». Perdre l'honor, l'estimació, el bon nom i el respecte, ja és perdre massa.

De **Segur**. — L'home fa les grans coses, la dona les inspira.

De **Fenherbach**. — Si es suprimís una llei de la naturalesa, quedarien totes suprimides.

De **Pascal**. — Amb poca cosa ens consolem, perquè amb poca cosa ens afligim.

De **Licurgo**. — El primer fi del legislador, ha d'ésser l'educació.

De **Mantegazza**. — Estima i aprecia la dona i no abuisis mai de la seva feblesa, puix fóra ésser infame i covard.

De **Madame de Staël**. — L'amor ofereix un caràcter tan especial, que no és possible de tenir-lo amagat quan existeix, ni de fingir-lo quan no existeix.

De **Manuel del Palacio**. — Hi ha poques dones que donin carabassa als trenta anys.

De **Cervantes**. — No n'hi ha prou amb conèixer la virtut, cal estimar-la, però encara no n'hi ha prou amb estimar-la, és precís practicar-la.

De **Catón**. — Quan hom té motius per queixar-se d'un amic, convé separar-se d'ell gradualment i deslligar, més que rompre, els llaços d'amistat.

De **Blake**. — L'esperit ociós és una porta oberta a tots els malfactors.

Hi ha persones que es vanten d'haver pogut enganyar-ne d'altres, sense comprendre que hi ha casos en què l'èxit depèn no tant de l'astúcia de qui enganya com de la bona fe i credulitat de la persona enganyada.

De **Beauchêne**. — Mentre s'estima a una dona se li parla d'ella. Quan ja no se l'estima, li parlem de nosaltres mateixos.

De **Benavente**. — Quan diem «Que antipàtic és. «fulano», quasi bé sempre fóra més encertat dir: «Que antipàtics li som».

De **Ciceró**. — En l'amistat no hi ha res més perillós que l'adulació, el fals elogi i la condescendència.

Es repeteix la Història

La història dels Pobles es repeteix amb freqüència, dolorosament, i a pesar de tots, no fem res més que copiar, i a voltes amb menys encert que uns anys enrera ja havíem fet; un exemple dels molts que podríem citar, és el de la guerra, tot i essent el que porta més desavantatge amb totes les temptatives de l'espècie humana i repercuteix d'una manera funesta per a tothom, aquesta sembla que s'hagi ensenyorit de certes ments atrofiades i en fan d'ella un esport malsà i criminal.

Han passat moltes guerres fins a la present, —masses per cert— la seva finalitat no ha estat altra que l'ambició i l'odi envers a la llibertat. L'opressió lligava de cap i mans i així portava a les trinxeres a tots els que jamai havien tingut res per a defensar, sols que per a defensar en els que ho tenien tot perquè ells jamai amb noblesa havien defensat res.

Es llençava els pobles a la lluita sols pels interessos dels que els hi portaven i sempre en perjudici del poble.

I ara es repeteix la història, aquest ferotge capítol de la vida de l'ésser humà torna a donar dentellada a la vida del nostre poble, sols que ara no és amb les mateixes condicions que les anteriors, el principi d'aquesta era com les altres, sols que per interessos miserables d'egoisme i de poder. I fou així; vingué la sublevació premeditada, va ésser precis acceptar la guerra i aquesta l'hem d'acceptar, vulgues o no, ja que de la nostra victòria en depèn la nostra llibertat i la llibertat de tots els pobles oprimits de la terra. No lluiten solament dues nacions com en les anteriors guerres, sols per a benefici de governants i rosec capitalista, no. Lluita el tirà contra l'esclau, el que ho té tot contra el que no té res, la supèrbia amb la humilitat, es lluita contra aquests provocadors de guerres que tot ho exterminen, perquè de llur extermini en fan el seu altar, convertint ho amb un negoci descarat per a poder saciar els seus brutals desitjos de poder i per això amb el seu instint famolenc, esbrinsant i acorralant el més sagrat dels homes, la més tendra esperança que el cor en si vol copsar.

Amb tota fe, amb tot l'entusiasme necessari, hem de contribuir a l'ajut per acabar aquesta guerra en favor nostre. Es cruel com totes i criminal en si, més la seva crueltat no serà prou per a fer recular un poble que lluita per un ideal símbol de la victòria, deixant de banda

tots els egoismes i els interessos personals per a poder conquerir aquesta llibertat tan precada per a tothom. Hem de fer amb aquesta, que la història de les guerres quedi esfumada per a sempre més i no torni a redreçar-se jamai en el seu instint de destrucció; si sabem aprofitar-la, vencerem l'enemic més vergonyós que ha tingut en si els pobles en tots els segles; en nosaltres està el posar fi en el llibre d'aquesta història que tans estralls ha causat i segueix causant a tota la humanitat.

M. SANARAU

de les J. J. L. L. de Castellar del Vallès

La masia catalana

Al fons d'una obaga riallera,
entre el silenci i aroma encisera
de farigola i romaní,
unes parets ennegrides
sols amb finestres emblanquides,
se'n venen prop del camí.

Pels voltants els blats verdegem,
molts ocells també hi campegem
amb sos cants rellats,
uns coloms amb ses volades
alegren les encontrades
plens de goig i enjogassats.

N'és la masia catalana
que el bell paratge i la ufana
convida a respirar,
tot l'any reviu la primavera,
la font d'aigua plaserera
raja sempre sens parar.

Asseguts i entre les roses,
una parella es diuen coses
i s'agafen un instant
els pollets, veient un amor tan viu,
tots exclamen piu, piu, piu,
mentre ells es van estimant.

QUIRZE MORERA

NOTICIARI

UNA ASSEMBLEA

El passat divendres al vespre, va tenir lloc en el Saló Municipal d'Espectacles, una Assemblea d'afiliats a les dues Sindicals locals convocada pel Comitè d'enllaç C. N. T. - U. G. T., ocupant la tribuna el susdit Comitè, presidint l'acte el company Francesc Comellas, exposant als concurrents que de conformitat a l'ordre del dia, s'anirien discutint punt

per punt els temes de què s'havia de tractar.

S'establí un llarg debat entre la Presidència i alguns companys afiliats sobre la proposició del Comitè d'Enllaç per anar a la fusió de les dues Sindicals i també referent a la unitat d'acció, i la Presidència proposa a l'Assemblea que per tal d'establir els límits d'aquesta unitat d'acció que ha de portar més tard a la fusió, seria convenient nomenar una ponència composta de 6 individus, 3 de cada Sindical, per tal de redactar un dictamen que regularitzi aquesta unitat d'acció i després refrendar-lo per mitjà d'una segona Assemblea.

Són proposats varis companys per a formar part d'aquesta ponència, però tots ells es neguen a acceptar.

Finalment i després de molta discussió sobres els punts *Unitat d'Acció* i *Fusió*, es convé en demanar sigui publicada a cada un dels periòdics portantvins de les dues Sindicals. L'acord de què aquest Comitè d'enllaç està conforme i veuria amb gust la realització immediata de la fusió d'ambdós Organismes Sindicals i que es pressioni perquè els demés pobles acordin el mateix.

ACLARACIO

En el número anterior i en l'article-resenya de l'assemblea convocada pel Consell Municipal i les sindicals U. G. T. i C. N. T., no es feia constar el company què representava a la U. G. T.

Aviu, amb el bon fi de deixar més completa aquella informació, ens cal dir i com a nota aclaratòria fer constar que el qui féu us de la paraula en nom i representació de la U. G. T. fou el company Pere Ronda, actual president de l'esmentada sindical.

L'AJUT A MADRID

Complimentant l'acord del poble d'ajudar a Madrid, dissabte passat tota la població obrera, comercial i industrial, va complir llur deure, personant-se a les Oficines del Consell Municipal i entregant les quantitats relatives a un dia de jornal i les fixades als industrials, per tal d'ésser lliurades a la Generalitat de Catalunya, per a la compra de material bèl·lic.

Sabem també, que demà, dissabte, marxarà un camió carregat de queviures directament a Madrid, havent estat Delegat pel Consell Municipal, el company Conseller Joan Sabater Carbonell, per a traslladar-se a dita ciutat amb el mateix camió i fer ofrena als nostres germans madrilenys del donatiu que el nostre poble els fa.

Desitgem tinguin un bon viatge per a poder assolir la seva humanitària tasca.

ACCIDENT D'AUTOMOBIL

Ahir aproximadament a les set del vespre el nostre amic el Dr. Pere Fontanet Casanovas, que retornava amb el seu cotxe al seu domicili de Sabadell, després d'haver practicat algunes visites en aquesta població, segons sembla degut a una falsa maniobra del cotxe aquest es despistà a la cuneta donant dues voltes de campana prop de la «Torre Turull».

El cotxe quedà molt destroçat i per sort el Dr. Fontanet, solament sofí lleuger masegament general, podent sortir ell mateix de dintre del cotxe.

En aquell moment passava per aquell indret l'autobús de «La Vallesana» i també l'amic Valls, Secretari del Consell Municipal, amb el seu cotxe, els quals es donaren compte tot seguit de l'accident i l'amic Valls s'oferi per a traslladar el ferit a aquesta població, portant-lo directament a casa del seu oncle Dr. Casanovas, metge titular d'aquesta població, practicant-li seguidament l'auxili necessari.

Bo i planyent-nos de l'accident, desitgem a l'amic Dr. Fontanet, que encara es troba a la nostra població, un prompte i complet guariment.

TRASLLAT D'UNES OFICINES

La Collectivitat d'Obrers Flequers «L'Espiga», han traslladat les seves ofícines a una de les dependències de l'estatge sindical U. G. T.

NOMENAMENT

A proposta del Consell de l'Escola Nova Unificada, ha estat nomenada Mestra de la Generalitat de Catalunya a Sabadell amb caràcter interí, la veïna Marcel·lina Pascuet Marra.

Celebrem el nomenament bo i felicitant a la companya Pascuet.

NAIXEMENTS

Dia 24.—Vicenç Roura Umbert, fill de Pere i de Victòria.

Dia 28.—Sebastià Sellent Blanquer, fill de Josep i de Francesca, i Llibertat Martín Echevarria, filla d'Alexandre i de Maria.

Hem de fer constar amb satisfacció, que aquest darrer naixement, és d'una refugiada en règim de Colònia a «Les Arenes» i que el seu marit que es trobava lluitant al front, ha aconseguit el corresponent permís per tal de fruir d'aquest goig.

La nostra més cordial enhorabona a tots.

DEFUNCIO

Dia 31.—Joan Sastre Turull, casat, de 70 anys.

La nostra més expressiva condolença a tots els seus familiars.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes de març, s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Vicenç Roura Umbert, Sebastià Sellent Blanquer i Llibertat Martín Echevarria; total, 3.

Matrimonis: Aureli Codina Llobera amb Carme Estebaneil Rodés i Antoni Bellés Pelechà amb Bonsuccés Pelechà Roca; total, 2.

Defuncions: Maria Solà Riera, Miquel Sotos Clapés i Joan Sastre Turull; total, 3.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Marian Oliveras - General Boadella.

FARMACIA de torn per a diumenge, Torras, 1

Màquines

d'ensofrar i sulfatar

de l'acreditad amarca

Bacchus

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

La satisfacció depèn de la qualitat

PLOMES ESTILOGRÀFIQUES

de funcionament perfecte

LLAPIS I GOMES

de les més acreditades marques nacionals i estrangeres

TINTES

de les cases Waterman i Pelikan

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès

Llegiu i propagueu

“La Farga”

Setmanari Castellarenc